

Utódlás az egyház elnökségében

Gyűlés a tizenkét apostollal, 1844 márciusa

Wilford Woodruff elnök (1807–1898) így emlékezett vissza erre:

„Emlékszem arra az utolsó beszédre, amelyet [Joseph Smith] tartott nekünk a halála előtt... Mintegy három órán keresztül állva beszélt hozzánk, a szoba telve volt emésztő tűzzel, arca olyan tiszta volt, mint a borostyán, és Isten hatalmával volt felruházva. Elénk tárta a feladatunkat. Elénk tárta Isten nagyszerű munkájának a teljességét, és így szólt hozzánk: »Fejemen megpecsételtetett az élet és a szabadulás minden kulcsa, minden hatalom és minden tantétel, amelyet Isten valaha is adott bárkinek, aki a föld színén élt. E tantételek, e papság és hatalom pedig ahhoz a nagyszerű és utolsó adományozási korszakhoz tartozik, amelynek a földön való megalapításához a menny Istene kinyújtotta kezét. Nos – szólt a Tizenkettekhez –, megpecsételték a fejeteken minden kulcsot, minden hatalmat és minden tantételt, amelyet az Úr az én fejemen megpecsételt.« [...]

Miután így szólt hozzánk, ezt mondta: »Azt mondom nektek, hogy ennek a királyságnak a terhe most a ti vállatokon nyugszik; viselnetek kell azt széles e világon«” (idézi *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* [2007]. 557–558.).

Sidney Rigdon állításai

Sidney Rigdon, első tanácsos az Első Elnökségben, a Pennsylvania állambeli Pittsburghból érkezett Nauvooba 1844. augusztus 3-án. Különleges gyűlést hívott össze keddre, augusztus 6-ra, hogy az egyház tagjai gyámot válasszanak az egyház részére. Úgy tűnt, mintha Sidney Rigdon azért szeretné megtartani ezt a gyűlést, hogy az egyház tagjai még azt megelőzően megerősíthessék őt pozíciójában az egyház gyámjaként, mielőtt a tizenkét apostol közül mindenki visszatérhetne az Egyesült Államok keleti részén szolgált missziójából. Szerencsére Willard Richards elder és Parley P. Pratt elder erőfeszítéseinek köszönhetően a gyűlés átkerült csütörtökre, 1844. augusztus 8-ra, amikor már az apostolok nagy része visszaérkezett Nauvooba.

Sidney Rigdon azt állította, hogy mivel korábban már el lett hívva és rendelve Joseph Smith szószólójává (lásd T&S 100:9), az ő feladata „meggyőződni arról, hogy az egyház irányítása megfelelőképpen történik” (in *History of the Church*, 7:229).

James Strang állításai

Joseph Smith halála után James Strang, aki 1844 februárjában keresztelkedett meg, azt állította, hogy levelet kapott Joseph Smithtől, mely kijelentette, hogy Joseph őt jelölte ki az utódjaként. A levél hamisítvány volt, azonban úgy tűnt, mintha Joseph Smith aláírása lenne rajta, és megtevesztett néhány olyan egyháztagot, akiknek Strang megmutatta.

Strang azt is állította, hogy meglátogatta őt egy angyal, aki kulcsokat adott neki.

1844. augusztus 7.

John Taylor, Willard Richards, Parley P. Pratt és George A. Smith elderek már Nauvooban voltak, amikor Sidney Rigdon megérkezett. A többi apostol Brigham Younggal egyetemben 1844. augusztus 6-án este ért vissza Nauvooba. Másnap, augusztus 7-én, John Taylor otthonában az apostolok tanácskozást tartottak. Később, a délután folyamán összegyűlt a tizenkét apostol, a főtanács, valamint a főpapok. Young elnök arra kérte Sidney Rigdon, hogy mondja el, mit üzen a szenteknek. Sidney Rigdon merészen kijelentette, hogy látomást látott, és senki emberfia nem lehet Joseph Smith utódja az egyház elnökeként. Azután indítványozta, hogy jelöljék ki őt az emberek gyámjának.

Miután Sidney Rigdon befejezte a mondandóját, Brigham Young (1801–1877) azt mondta:

„Engem nem érdekel, ki vezeti az egyházat, ...csak egy dolgot kell tudnom, méghozzá azt, hogy Isten mit mond erről. Én rendelkezem az ahhoz szükséges kulcsokkal és eszközökkel, hogy megtudjam Isten szándékát e dolgot illetően. [...]

Joseph a fejünkre ruházta az apostolsághoz tartozó összes olyan kulcsot és hatalmat, amelyet ő viselt, mielőtt meghalt, és senki vagy senki nem állhatnak Joseph és a Tizenkettek közé ebben a világban vagy ez eljövendőben.

Milyen gyakran mondogatta Joseph a Tizenketteknek: »Lefektettem az alapot, és nektek kell rá építenetek, mert a ti vállatokon nyugszik a királyság«” (in *History of the Church*, 7:230).

1844. augusztus 8., délelőtt 10 óra

1844. augusztus 8-án délelőtt 10 órakor a szentek összegyűltek Nauvooban, hogy meghallgassák, amint Sidney Rigdon előadja, miért ő legyen az egyház gyámja. Másfél órán keresztül beszélt a szentek összegyűlt ezreihez, és magyarázta, hogy miért ő legyen a gyámja az egyháznak. Jó néhányan úgy jellemezték beszédét, hogy nem volt valami felemelő.

Brigham Young elnök röviden beszélt, és azt mondta, hogy inkább jött volna vissza Nauvooba azért, hogy a Próféta sirassa, nem pedig azért, hogy új vezetőt válasszanak. Bejelentette, hogy a nap folyamán később, délután 2 órakor gyűlést tartanak a vezetők és az egyháztagok számára. Később sok egyháztag bizonyosságot tett arról, hogy amikor Brigham Young beszélt, látták, hogy megváltozik a kinézete, valamint a hangja, és Joseph Smith próféta kinézetét és hangját ölti magára.

Emily Smith Hoyt így emlékezett vissza erre: „Az érvelés módja, az arkifejezése, a hanghordozása egész lelkemet megborzongatta. [...] Tudtam, hogy Joseph halott. Mégis, gyakran összerementem és önkéntelenül felnéztem az emelvényre, hogy nem Joseph van-e ott. De nem ő volt, hanem Brigham Young” (idézi Lynne Watkins Jorgensen, „The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness,” *BYU Studies*, vol. 36, no. 4 [1996–97], 142).

Wilford Woodruff azt írta: „Ha nem láttam volna a saját szememmel, senki nem tudott volna meggyőzni engem arról, hogy nem Joseph Smith van ott, és mindenki bizonyosságot tehet erről, aki ismerte ezt a két embert” (in *History of the Church*, 7:236).

1844. augusztus 8., délután 2 óra

Délután 2 órakor szentek ezrei gyűltek össze egy olyan gyűlésre, melyről tudták, hogy jelentőségteljes lesz. Brigham Young nyíltan beszélt a Sidney Rigdon által felvetett gyámságról és arról, hogy Sidney már két éve eltávolodott Joseph Smithtől, majd ezt mondta:

„Ha az emberek azt akarják, hogy Rigdon elnök vezesse őket, választhatják őt; de én azt mondom nektek, hogy Isten

királyságának kulcsai ezen a világon a Tizenkettek Kvórumánál vannak.

A Tizenketteket Isten ujjá jelölte ki. Itt van Brigham, vajon az ő térde megroggyott-e valaha is? Megremegett-e valaha a szája? Itt van Heber [C. Kimball] és a Tizenkettek többi tagja, olyan független testületként, mely rendelkezik a papság kulcsaival – Isten királyságának az egész világot megillető kulcsaival; és ez így van, Isten engem úgy segéljen. Ők állnak Joseph mellett, és olyanok, akár az egyház Első Elnöksége” (in *History of the Church*, 7:233).

A szentek közül sokan megjegyezték, hogy amikor Brigham Young ezen a délutánon beszélt, úgy hangzott és úgy is nézett ki, akárcsak Joseph Smith. E csoda mellett a szentek közül sokan érezték, amint a Szentlélek bizonyosságot tesz nekik arról, hogy Brigham Youngot és a Tizenkettek Kvórumát Isten hívta el az egyház vezetésére. A gyűlés végén a nauvooi szentek egyhangú szavazattal támogatták az egyház vezetőjeként a Tizenkét Apostol Kvórumát, Brigham Younggal az élén, végül azonban nem minden egyháztag döntött úgy, hogy az apostolokat követi. Voltak, akik úgy döntöttek, hogy Sidney Rigdont vagy James Strangot követik, akik aztán saját egyházat alapítottak.

